

„Să vă iubiți unul pe altul! Precum Eu v-am iubit pe voi, așa și voi să vă iubiți unul pe altul!” (Ioan 13,34)

Publicație săptămânală pentru întărire sufletească

web: poienita.mmb.ro | mail: parohia.poienita@yahoo.ro

www.facebook.com/parohiapoienita

„Sfânta de la Trifești” va fi adusă în pelerinaj la biserica din Poienița

Duminică, 13 august 2017, în parohia Poienița din Protopopiatul Pașcani, va poposi pentru câteva ore, Sfânta Icoană făcătoare de minuni a Maicii Domnului de la Trifești. Evenimentul va fi marcat printr-un program liturgic special, care va include Acatistul Maicii Domnului și Taina Sfântului Maslu.

Programul evenimentului:

ora 17:00 – Aducerea Sfintei icoane de la parohia Trifești, jud. Neamț

ora 18:00 – Acatistul Maicii Domnului

ora 18:30 – Taina Sfântului Maslu

Pe tot parcursul serii credincioșii se vor putea închina Sfintei icoane a Maicii Domnului, care se va întoarce la Trifești în jurul orelor 22:00.

„Sfânta de la Trifești”, la loc de cinste în lista celor cincisprezece „Maici care plâng”

Sfânta Icoană Făcătoare de minuni a Maicii Domnului este păstrată în biserica parohiei Trifești (sfințită în anul 1798), protopopiatul Roman. Pe îmbrăcămintea de argint suflat cu aur a icoanei se află **inscripția** următoare: „Această Sfântă Icoană a Preasfintei Stăpânei noastre Născătoarei de Dumnezeu și pururea fecioarei Maria, ce să află la biserica în satul Trifești s'au ferecat cu toată cheltuiala Dum. Iordache Rusit Vel. Biv. fiul Dum. Nicolai Rusit Biv. Vel. Logofăt de țara de jos și a prea iubite soției lui. Dumisale Pulchiriță Biv. fiica Dum: Constantin Baloș Vel Logofăt de țara de jos, spre veșnică pomenire și dorită mântuire sufletelor Dumnealor Sale și niamul Dumnilor Sale, care s'a săvârșit la anul 1800 iunie 20...”

Sfânta Icoană Făcătoare de Minuni de la Trifești o întruchipează pe **Maica Domnului împreună cu pruncul Iisus**. Aceasta are o **istorie aparte**, ce se transmite din generație în generație. Potrivit acesteia, cu câteva sute de ani în urmă, un cioban, care își avea stâna pe malul drept al râului Moldova, a găsit în albia râului o bucată de lemn adusă de ape. A luat lemnul din apă și a încercat să facă un foc cu el. În momentul în care a încercat să taie cu un topor acea bucată de lemn, ciobanul a observat că din acesta a început să curgă sânge. Speriat și mirat, el a mers cu bucată de lemn la preotul satului.

Din acel lemn a fost făcută **Sfânta Icoană**, care s-a dovedit a fi făcătoare de minuni. Mai este numită de credincioși: „**Sfânta**” sau „**Sfânta de la Trifești**”.

Fiind cunoscută ca **aducătoare de ploaie**, credincioșii multor parohii au cerut, la vreme de secetă, ajutorul „Sfintei de la Trifești”, care, după procesiuni și rugăciuni în biserici și țarine, a adus apa atât de necesară oamenilor, animalelor și roadelor pământului.

În celebra sa **inventariere a icoanelor făcătoare de minuni** din România, **Episcopul Melchisedec Ștefănescu** o așază la **loc de cinste** în lista celor cincisprezece „Maici care plâng”, singurele icoane recunoscute oficial de Biserică,

drept „făcătoare de minuni”. Dintre acestea, Maica Trifeștilui e singura care nu se află azi în mari mănăstiri voievodale, rămânând, mai departe, într-o biserică de sat, mult prea puțin cunoscută. Credința și iubirea oamenilor au ținut-o aici.

Mulți creștini din eparhia Romanului și Bacăului, și nu numai, merg cu multă evlavie în pelerinaj la „Sfânta”, fie la biserica din Trifești, fie la bisericile unde Sfânta Icoană se află în procesiune, pentru a-l cere Maicii Domnului sănătate și belșug în case.

„Bucură-te, Mireasă, pururea fecioară!...”

Pr. Marius Ionuț Tabarcea

Sihăstriile de pe Ceahlău - să avem cu toții parte de rugăciunile monahilor nevoitori în „Athosul românesc”!

Au viețuit în smerenie și în nevointă, slobozind rugăciune neîncetată din inimi curate și fierbinți. I-au iubit pe toți, dar mai presus L-au iubit pe Dumnezeu, lângă Care acum se odihnesc și se desfătează. „Urmele” lor au rămas adânc încrustate în numele locurilor de pe Ceahlău, pe poteci și în aerul tare al înălțimilor. Să avem cu toții parte de rugăciunile și mijlocirea tuturor sihaștrilor nevoitori în Ceahlău!

Cel mai sacru munte din Moldova este **Ceahlăul**, numit și „**Athosul românesc**”. Parcă nu întâmplător forma masivului central, care domină toată zarea, este ca o uriașă catedrală, platoul superior asemănându-se cu masa altarului, iar **vârful Toaca** și stânca **Panaghia** (din grecește: *Cea întru tot Sfântă Maica Domnului*) par a fi turlele bisericii. În plus, Ceahlăul este **singurul munte din țară cu hram bisericesc la 6 august**, de sărbătoarea *Schimbării la Față a Domnului*.

În jurul muntelui au existat, din cele mai îndepărtate timpuri, numeroase **schituri** sau **peșteri** cu sihaștri, călugări și călugărițe. Unele au fost mistuite de foc, de avalanșele de zăpadă sau de stâncile prăvălite peste ele. **Mănăstirea Durău** e singura care a supraviețuit timpurilor.

Sihăstria lui Silvestru, una dintre cele mai importante în vechiul Ceahlău

Documentele ne spun că prima așezare monahală de pe Muntele Ceahlău a fost **Sihăstria lui Dragoș**, întemeiată încă din secolul al XIV-lea și continuată în secolul următor cu Sihăstria Ceahlăului, unde, în locurile cele mai înalte și mai izolate, au trăit cei mai aleși sihaștri, între care Cuviosul Simeon. Biserița de lemn construită de el a fost distrusă de o avalanșă în anul 1704. După câțiva ani, pe același loc, a fost ridicată Sihăstria Cerebuc, ai cărei călugări au păstrat, până la începutul secolului XX, tradiția de a trage clopotul și de a bate toaca de pe vârful muntelui.

O zonă bine populată de sihaștri și monahi în secolele XV-XVIII a fost **valea pârâului Schit**. Aici au existat două vechi sihăstria: **Sihăstria lui Silvestru**, întemeiată în secolul al XV-lea – una dintre cele mai importante în Ceahlău –, și **Schitul Peon**,

pe locul căruia hatmanul Gheorghe a zidit în 1639 o bisericuță, fortificată apoi cu zid de piatră și turnuri de apărare și transformată în curte boierească, denumită „Palatul Cnejiilor”.

Între Hangu și Borca, Valea Bistriței se numea Valea Călugărilor

Spre izvoarele pârâului Schit a fost întemeiată în secolul XVII **Sihăstria Melania**, devenită apoi **Schitul Durău**, a cărei primă bisericuță de lemn a fost strămutată în satul Poiana Largului, comuna Poiana Teiului (arsă, din nefericire în anul 2011). În anul 1835, prin migrarea maicilor spre marile mănăstiri de la Văratec și Agapia, schitul de la Durău a fost transformat în schit de călugări.

În Ceahlău s-au nevoit și multe **călugărițe**, între care **schimonahia Sofia**, care a întemeiat mai sus, pe pârâul Răpciu-nița, în secolul al XVII-lea, **Sihăstria Sofia**, cea mai importantă așezare de maici din zonă. Amintim și **Sihăstria Cuvioasei Casiana**, din secolul al XVIII-lea, desființată în secolul al XIX-lea. Valea Bistriței, între Hangu și Borca, se numea **Valea Călugărilor**, datorită mulțimii monahilor împânziți în toate locurile retrase și liniștite.

Au viețuit în smerenie și în nevointă, slobozind rugăciune neîncetată din inimi curate și fierbinți. I-au iubit pe toți, dar mai presus, L-au iubit pe Dumnezeu, lângă Care acum se odihnesc și se desfătează. „Urmele” lor

au rămas adânc încrustate în numele locurilor de pe Ceahlău, pe poteci și în aerul tare al înălțimilor. Să avem cu toții parte de rugăciunile și mijlocirea tuturor sihaștrilor nevoitori în Ceahlău!

(Sursă de documentare: „Biserici vechi de lemn din ținutul Neamț”, dr. Elena Florescu, dr. Marina Sabados, Cornel Miftode, Editura C.M. Imago, Piatra Neamț, 2012)

Maria Burlă
Sursa: doxologia.ro

